

Bryssel 8.6.2021
C(2021) 4223 final

KOMISSION LAUSUNTO,

annettu 8.6.2021,

neuvoston asetuksen (EU) N:o 269/2014 2 artiklan 2 kohdasta

KOMISSIION LAUSUNTO,

annettu 8.6.2021,

neuvoston asetuksen (EU) N:o 269/2014 2 artiklan 2 kohdasta

LAUSUNTOPYYNTÖ

Perussopimusten valvojana Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', seuraa unionin oikeuden täytäntöönpanoa jäsenvaltioissa Euroopan unionin tuomioistuimen¹ valvonnassa.

Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen, jäljempänä 'SEUT-sopimus', 215 artiklan nojalla hyväksytyjen rajoittavien toimenpiteiden yhteydessä jäsenvaltioiden kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat pyytää komissiota esittämään näkemyksensä asiaa koskevien säädösten tiettyjen säännösten soveltamisesta tai antamaan ohjeita niiden täytäntöönpanosta. Kansalliset toimivaltaiset viranomaiset voivat myös pyytää komissiolta ohjeita SEUT-sopimuksen 215 artiklan tulkinnasta.

Komissio on saanut kansalliselta viranomaiselta kaksi lausuntopyyntöä neuvoston asetuksen (EU) N:o 269/2014², jäljempänä 'asetus', 2 artiklan 2 kohdassa säädettyjen rahoitustoimenpiteiden soveltamisesta. Koska nämä kaksi pyyntöä koskevat samaa säännöstä, komissio antaa niistä yhden lausunnon.

TAUSTA

Asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa EU:n toimijoita kielletään asettamasta varoja tai taloudellisia resursseja suoraan tai välillisesti asetuksen liitteessä I lueteltujen henkilöiden saataville tai hyödynnettäviksi.³

Ensimmäinen pyyntö

Yksi asetuksen liitteessä I luetelluista nimetyistä henkilöistä on nimeämättömän EU:n ulkopuolisen yhteisön, jäljempänä 'yhteisö A', johtokunnan puheenjohtaja. Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen mukaan ja yhteisön A perussäännön mukaan tämä johtotehtävissä toimiva henkilö on vastuussa yhteisön A johtokunnan työn organisoinnista ja sen varmistamisesta, että sen jäsenet suorittavat johtokunnan tehtävät menestyksekkäästi. Yhteisö A puolestaan omistaa EU:n jäsenvaltioon sijoittautuneen tytäryhtiön, jäljempänä 'EU-tytäryhtiö'.

Kansallinen toimivaltainen viranomainen esittää seuraavat kysymykset:

"1.1 Voidaanko toimitettujen tietojen ja avoimista lähteistä saatavien tietojen perusteella päätellä, että nimetyllä henkilöllä on määräysvalta yhteisössä A?"

¹ Perussopimusten mukaan ainoastaan Euroopan unionin tuomioistuin voi antaa oikeudellisesti sitovia tulkintoja unionin oikeudesta.

² Neuvoston asetus (EU) N:o 269/2014, annettu 17 päivänä maaliskuuta 2014, Ukrainan alueellista koskemattomuutta, suvereniteettia ja itsenäisyyttä heikentävien tai uhkaavien toimien johdosta määrättävistä rajoittavista toimenpiteistä (EUVL L 78, 17.3.2014, s. 6–15).

³ Asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa: "Mitään varoja tai taloudellisia resursseja ei saa suoraan eikä välillisesti asettaa liitteessä I lueteltujen luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden, yhteisöjen tai elinten taikka niitä lähellä olevien luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden, yhteisöjen tai elinten saataville tai hyödynnettäviksi."

1.2. Jos vastaus on kyllä, kielletäänkö asetuksessa EU:n toimijaa suorittamasta maksuja yhteisön A määräysvallassa olevalle EU-tytäryhtiölle, joka ostaa yhteisöltä A peräisin olevia tuotteita? Kielletäänkö asetuksessa EU:ssa toimivaa pankkia käsittelemistä näitä maksuja?”

Toinen pyyntö

Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen mukaan asetuksen liitteessä I mainittu nimetty henkilö valvoo nimeämätöntä EU:n ulkopuolista yhteisöä, jäljempänä 'yhteisö B'. Kolmansiin maihin sijoittautuneet yritykset, jäljempänä 'kolmannen maan välittäjät', myyvät yhteisön B tuottamia tavaroita EU:n toimijoille.

Kansallinen toimivaltainen viranomainen esittää seuraavat kysymykset:

”2.1. Kielletäänkö asetuksessa EU:n toimijoita suorittamasta kolmannen maan välittäjinä toimiville EU:n ulkopuolisille yhteisöille maksuja, jotka liittyvät nimetyn henkilön määräysvallassa olevan yhteisön B tuotteisiin?”

2.2. Kielletäänkö asetuksessa EU:ssa toimivia pankkeja käsittelemistä maksuja EU:n toimijoiden kansallisilta tileiltä mainittujen EU:n ulkopuolisten yhteisöjen tileille, jos nämä transaktiot perustuvat nimetyn henkilön määräysvallassa olevan yhteisön B tuotteista laadittuihin laskuihin?”

2.3. Jos EU:n toimija osti kyseiset tuotteet toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalta toimijalta, joka oli itsenäisesti hankkinut ne toiselta EU:n ulkopuoliselta taholta, merkitseekö se sitä, että ostaja rikkoo asetusta? Merkitsisikö myös taustalla olevien transaktioiden käsittely EU:ssa toimivassa pankissa asetuksen rikkomista?”

OIKEUDELLINEN ARVIOINTI

Ensimmäinen pyyntö

Kysymys 1.1

Komissio on aiemmin yksilöinyt useita kriteereitä⁴, jotka on otettava huomioon sen määrittämiseksi, onko oikeushenkilö toisen henkilön tai yhteisön määräysvallassa, eli ”kykeneekö viimeksi mainittu yhteisö käyttämään ja käyttääkö se tosiasiallisesti määräysvaltaa kyseessä olevan toisen yhteisön toiminnassa”. Kriteerit ovat seuraavat:

a. oikeus nimittää tai erottaa enemmistö kyseisen oikeushenkilön tai yhteisön hallinto-, johto- tai valvontaelinten jäsenistä;

b. oikeus käyttää oikeushenkilön tai yhteisön koko omaisuutta tai osaa siitä;

c. vastaaminen yhteisvastuullisesti oikeushenkilön tai yhteisön rahoitusvastuista tai niiden takaaminen;

d. vaikutusvalta oikeushenkilön tai yhteisön yritysstrategiaan, toimintatapoihin, liiketoimintasuunnitelmiin, investointeihin, kapasiteettiin, rahoitusresursseihin, henkilöstöresursseihin ja oikeudellisiin asioihin;

e. oikeushenkilön tai yhteisön kaupallisten toimintatapojen seurantaan tarkoitettujen mekanismien käyttöönotto ja soveltaminen;

⁴ Vastaus kysymykseen 9 asiakirjassa ”Usein esitettyjä kysymyksiä Syyriaan kohdistettavista EU:n rajoittavista toimenpiteistä” (https://ec.europa.eu/fpi/sites/fpi/files/faqs_post_isc_clean_fi.pdf).

f. muut todisteet, kuten yhteinen toimipaikan osoite tai saman nimen käyttö, joka voi antaa kolmansille vaikutelman siitä, että kyseiset kaksi yhteisöä muodostavat itse asiassa yhden yrityksen.”⁵

Komissio katsoo, että jos nimetyllä henkilöllä katsotaan olevan määräysvalta yhteisössä A, voidaan olettaa, että määräysvalta koskee kaikkia yhteisön nimellisessä omistuksessa olevia varoja⁶.

Kansallinen toimivaltainen viranomainen on toimivaltainen määrittämään tosiasiallisesti, täyttävätkö tosiseikat, joiden se on todennut yhdistävän nimetyn henkilön yhteisöön A, jonkin näistä kriteereistä, tai onko muita seikkoja, jotka voivat osoittaa, että nimetyllä henkilöllä on määräysvalta yhteisössä A. Tämä määrittäminen olisi tehtävä edellä esitettyjen selvennysten perusteella ottaen huomioon kaikki kansallisen toimivaltaisen viranomaisen käytettävissä olevat tosiseikat ja tapauksen erityisolosuhteet. Komissiolla ei ole toimivaltaa tehdä tätä tosiseikkojen määrittämistä kansallisten toimivaltaisten viranomaisten puolesta.

Kysymys 1.2

Komissio käsittelee tätä kysymystä olettaen, että kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tosiseikkoihin perustuva arviointi osoittaa lopulta, että nimetyllä henkilöllä on määräysvalta yhteisössä A.

Asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa kaikkia EU:n toimijoita, mukaan lukien pankit, kielletään asettamasta suoraan tai välillisesti varoja tai taloudellisia resursseja nimettyjen henkilöiden saataville tai hyödynnettäviksi.

Komissio on jo katsonut, että varojen tai taloudellisten resurssien asettaminen sellaisen nimettömän yhteisön saataville, joka on nimetyn henkilön, yhteisön tai elimen omistuksessa tai määräysvallassa, asettaa ne välillisesti viimeksi mainitun saataville⁷. Komission kanta on seuraava: ”jos omistus tai määräysvalta osoitetaan asianmukaista huolellisuutta noudattaen, varojen tai taloudellisten resurssien asettaminen sellaisten oikeushenkilöiden tai yhteisöjen saataville, joita ei ole nimetty mutta jotka ovat luetteloon merkityn henkilön tai yhteisön omistuksessa tai määräysvallassa, katsotaan periaatteessa kyseisten varojen ja resurssien asettamiseksi välillisesti jälkimmäisten saataville, ellei voida kohtuudella tapauskohtaisesti todeta riskipohjaisen lähestymistavan avulla ja ottaen huomioon kaikki asiaankuuluvat seikat, että asianomainen nimetty henkilö tai yhteisö ei käytä kyseisiä varoja tai taloudellisia resursseja eivätkä ne ole asianomaisen nimetyn henkilön tai yhteisön hyödynnettävissä”⁸.

Koska emoyhtiöt yleensä valvovat tytäryhtiöidensä toimintaa ja johtavat sitä, komissio katsoo, että kun nimetyn henkilön määräysvalta nimeämättömässä yhteisössä on määritetty, voidaan olettaa, että määräysvalta ulottuu myös nimeämättömän yhteisön tytäryhtiöihin ja varoihin. EU-tytäryhtiö voi kumota tämän olettan tapauskohtaisesti, jos se pystyy

⁵ Nämä kriteerit vastaavat sisällöltään EU:n parhaiden käytänteiden 63 kohdassa esitettyjä perusteita, vaikka eivät ole identtisiä niiden kanssa. EU:n parhaat käytänteet rajoittavien toimenpiteiden tehokasta täytäntöönpanoa varten (asiakirja 8519/18) (<https://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-8519-2018-INIT/fi/pdf>).

⁶ Komission lausunto, annettu 19.6.2020, neuvoston asetuksen (EU) N:o 269/2014 2 artiklasta (C(2020) 4117 final).

⁷ ”Usein esitettyjä kysymyksiä Syyriaan kohdistettavista EU:n rajoittavista toimenpiteistä” (https://ec.europa.eu/fpi/sites/fpi/files/faqs_post_isc_clean_fi.pdf). Ks. myös komission lausunto, annettu 19.6.2020, neuvoston asetuksen (EU) N:o 269/2014 2 artiklasta (C(2020) 4117 final).

⁸ Ks. vastaus kysymykseen 9; ks. myös EU:n parhaiden käytänteiden 66 kohta.

osoittamaan, että osa tai mikään osa sen varoista ei ole emoyhtiön määräysvallassa tai että emoyhtiö ei itse asiassa ole nimetyn henkilön määräysvallassa⁹.

Tästä seuraa, että varojen tai taloudellisten resurssien asettaminen tällaisen tytäryhtiön käyttöön merkitsisi niiden välillistä asettamista nimetyn henkilön saataville, jollei riskiperusteista lähestymistapaa käyttäen ja kaikki merkitykselliset olosuhteet huomioon ottaen voida tapauskohtaisesti kohtuudella todeta, että kyseinen nimetty henkilö ei käytä kyseisiä varoja tai taloudellisia resursseja tai että niitä ei käytetä tämän hyväksi.

Tosiseikkojen arvioinnin perusteella kansallinen toimivaltainen viranomainen näyttää päätelleen, että tässä nimenomaisessa tapauksessa EU-tytäryhtiö on yhteisön A määräysvallassa, joka puolestaan on nimetyn henkilön määräysvallassa.

Tällaisten tytäryhtiöiden perustamispaikalla ja erityisesti sillä, onko ne perustettu jäsenvaltiossa vai kolmannessa maassa, ei ole vaikutusta tähän arviointiin, ellei rajoittavia toimenpiteitä koskevilla EU:n säädöksissä ole tätä koskevaa nimenomaista säännöstä. Tässä ei ole kyse tällaisesta tapauksesta.

Kaikkien EU:n toimijoiden, myös pankkien, on otettava käyttöön vaaditut asianmukaisen huolellisuuden menettelyt (due diligence) ja tehtävä asianmukaiset tarkastukset, jotta vältetään asetuksen rikkominen. Näihin menettelyihin voivat kuulua seulonta, riskienarviointi, monitasoinen due diligence -menettely ja jatkuva seuranta.

Komissio katsoo, että EU:n toimijalla, joka on tehnyt sopimuksen nimetyn henkilön määräysvallassa olevan EU-tytäryhtiön kanssa ja joka käynnistää varojen siirron, on ensisijainen vastuu tällaisista siirroista. Kunkin EU:n toimijan on kuitenkin täytettävä omat EU:n rajoittavien toimenpiteiden mukaiset velvoitteensa ja suoritettava asianmukaiset tarkastukset, kuten edellisissä kohdissa todetaan. Näin ollen EU:ssa toimivien pankkien on sovellettava due diligence -mekanismeja sen varmistamiseksi, että taustalla olevaan transaktioon liittyvän maksun käsittely ei johda varojen epäsuoraan asettamiseen nimetyn henkilön saataville. Jos asianomainen EU:ssa toimiva pankki ei noudata tätä velvoitetta, se voi rikkoa asetuksen 2 artiklan 2 kohtaa. Lisäksi EU:ssa toimivan pankin olisi ilmoitettava asiasta välittömästi kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle ja komissiolle, kuten asetuksen 8 artiklassa¹⁰ edellytetään.

Lisäksi on muistettava, että asetuksen 9 artiklassa kielletään kaikilta EU:n toimijoilta, pankit mukaan lukien, ”*tietoinen ja tarkoituksellinen osallistuminen toimiin, joiden tavoitteena tai seurauksena on 2 artiklassa tarkoitetun kiellon kiertäminen*”.

Edellä esitetyt seikat eivät rajoita asetuksen 10 artiklan 2 kohdan soveltamista, jossa säädetään, että EU:n toimijoiden toimista ”*ei seuraa asianomaisille minkäänlaista vastuuvuorollisuutta, jos he tai ne eivät tienneet eikä heillä tai niillä ollut perusteltua syytä epäillä, että heidän toimintansa tai niiden toiminta rikkoisi tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä*”, mukaan lukien 2 artiklan 2 kohdassa säädetty toimet.

Näin ollen komissio katsoo, että maksujen suorittaminen yhteisön A määräysvallassa olevalle EU:n tytäryhtiölle merkitsee niiden asettamista kyseisen yhteisön käyttöön. Siltä osin kuin yhteisö A on nimetyn henkilön määräysvallassa, maksujen voidaan katsoa olevan välillisesti nimetyn henkilön saatavilla. Tällaiset maksut ovat sen vuoksi kiellettyjä, paitsi jos kansallinen

⁹ Komission lausunto, annettu 19.6.2020, neuvoston asetuksen (EU) N:o 269/2014 2 artiklasta (C(2020) 4117 final).

¹⁰ Neuvoston asetuksen (EU) N:o 269/2014 8 artiklassa säädetään, että ”(...) *luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden, yhteisöjen ja elinten on a) toimitettava välittömästi kaikki tämän asetuksen noudattamista edistävät tiedot (...) asuin- tai sijaintijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle sekä komissiolle joko suoraan tai asianomaisen jäsenvaltion välityksellä.*”

toimivaltainen viranomainen antaa niihin luvan jonkin asetuksessa säädetyn poikkeuksen nojalla tai jos voidaan riskiperusteista lähestymistapaa käyttäen ja kaikki merkitykselliset olosuhteet huomioon ottaen kohtuudella tapauskohtaisesti todeta, että nimetty henkilö ei käytä varoja tai että niitä ei käytetä nimetyn henkilön hyväksi. EU:ssa toimivien pankkien on sovellettava asianmukaisia due diligence -menettelyjä sen välttämiseksi, että tietyille nimeämättömälle yhteisölle suoritettu maksu johtaa varojen välilliseen asettamiseen nimetyn henkilön saataville.

Toinen pyyntö

Kysymys 2.1

Komissio käsittelee tätä kysymystä ja seuraavia kysymyksiä olettaen, että kansallisen toimivaltaisen viranomaisen tosiseikkoihin perustuva arviointi viime kädessä osoittaa, että nimetyllä henkilöllä on määräysvalta yhteisössä B.

Asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa kaikkia EU:n toimijoita, mukaan lukien pankit, kielletään asettamasta suoraan tai välillisesti varoja tai taloudellisia resursseja nimettyjen henkilöiden saataville tai hyödynnettäviksi.

Kuten vastauksessa kysymykseen 1.2 todetaan, komissio katsoo, että varojen tai taloudellisten resurssien asettaminen sellaisen nimeämättömän yhteisön saataville, joka on nimetyn henkilön, yhteisön tai elimen omistuksessa tai määräysvallassa, asettaa ne välillisesti viimeksi mainitun saataville¹¹.

Tässä tapauksessa EU:n toimija on hankkinut tavarat nimeämättömältä kolmannen maan välittäjältä. Oletuksena on, että viimeksi mainittu i) on maksanut tai aikoo maksaa yhteisölle B tai ii) on tarjonnut tai aikoo tarjota yhteisölle jonkinlaisen vastikkeen kyseisistä tavaroista. Näin ollen mikä tahansa EU:n toimija, joka hankkii tavarat kolmannen maan välittäjältä ja suorittaa maksuja tai tarjoaa tälle muunlaista vastiketta, sallii välillisesti varojen ja/tai taloudellisten resurssien kanavoimisen yhteisölle B. **Kuten kysymykseen 1.1 annetussa vastauksessa todetaan, siinä määrin kuin yhteisö B on nimetyn henkilön määräysvallassa, tähän liittyvä liiketoimi merkitsee viime kädessä varojen ja/tai taloudellisten resurssien välillistä asettamista nimetyn henkilön saataville.**

Mikä tahansa muu päätelmä tarkoittaisi, että asetuksen 2 artiklan 2 kohtaa voitaisiin kiertää perustamalla jäsenvaltioihin tai kolmansiin maihin postilaatikkoyhtiöitä, joiden kautta varoja tai taloudellisia resursseja voitaisiin välillisesti kanavoida nimetyille henkilöille tai yhteisöille viimeksi mainittujen määräysvallassa olevan yhteisön kautta

Määrittäessään, merkitseekö maksujen suorittaminen varojen ja/tai taloudellisten resurssien välillistä asettamista nimetyn henkilön saataville, kuten tässä tapauksessa, EU:n toimijoiden olisi arvioitava kaikki käytettävissään olevat tosiseikat. Tällaisia tosiseikkoja voivat olla seuraavat: useiden välittäjien osallistuminen ketjuun, joka johtaa valmistajalta loppukäyttäjälle, tavaroiden alkuperämaan ja välittäjän sijaintimaan välinen epäsuhta, tavaroiden kuljetus EU:hun tällaisesta kolmannelle maasta ja EU:n rajoittavat toimenpiteet, jotka kohdistuvat merkittävään määrään luonnollisia henkilöitä tai oikeushenkilöitä jommassakummassa maassa.

¹¹ ”Usein esitettyjä kysymyksiä Syyriaan kohdistettavista EU:n rajoittavista toimenpiteistä” (https://ec.europa.eu/fpi/sites/fpi/files/faqs_post_isc_clean_fi.pdf). Ks. myös komission lausunto, annettu 19.6.2020, neuvoston asetuksen (EU) N:o 269/2014 2 artiklasta (C(2020 4117 final)).

Lisäksi on muistettava, että asetuksen 9 artiklassa kielletään kaikilta EU:n toimijoilta, pankit mukaan lukien, ”*tietoinen ja tarkoituksellinen osallistuminen toimiin, joiden tavoitteena tai seurauksena on 2 artiklassa tarkoitettun kiellon kiertäminen*”.

Edellä esitetyt seikat eivät rajoita asetuksen 10 artiklan 2 kohdan soveltamista, jossa säädetään, että EU:n toimijoiden toimista ”*ei seuraa asianomaisille minkäänlaista vastuuvollisuutta, jos he tai ne eivät tienneet eikä heillä tai niillä ollut perusteltua syytä epäillä, että heidän toimintansa tai niiden toiminta rikkoisi tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä*”, mukaan lukien asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa säädetty toimet.

Sen vuoksi komissio katsoo, että maksujen suorittaminen kolmansien maiden välittäjille yhteisöstä B peräisin olevien tuotteiden osalta voidaan katsoa varojen välilliseksi asettamiseksi nimetyn henkilön saataville, koska i) kolmansien maiden välittäjät ovat tarjonneet tavaroista vastikkeen yhteisölle B ja ii) yhteisö on nimetyn henkilön määräysvallassa, joten sen oletetaan kanavoivan varat ja taloudelliset resurssit viimeksi mainitulle tai käyttävän niitä tämän hyväksi. Tällaiset maksut ovat sen vuoksi kiellettyjä, paitsi jos kansallinen toimivaltainen viranomaisella antaa niihin luvan jonkin asetuksessa säädetyn poikkeuksen nojalla tai jos voidaan riskiperusteista lähestymistapaa käyttäen ja kaikki merkitykselliset olosuhteet huomioon ottaen kohtuudella tapauskohtaisesti todeta, että nimetty henkilö ei käytä varoja tai että niitä ei käytetä nimetyn henkilön hyväksi.

Kysymys 2.2

Kuten ensimmäisen pyynnön 1.2 kohtaan annetussa vastauksessa todettiin, EU:ssa toimivilla pankeilla on velvollisuus suorittaa due diligence -menettelyjä ja tarkistaa, merkitsisikö niiden käsittelemä liiketoimi varojen tai taloudellisten resurssien suoraa tai välillistä asettamista nimettyjen henkilöiden tai yhteisöjen saataville tai hyödynnettäviksi. Jos EU:ssa toimiva pankki on tietoinen tai sillä on perusteltu syy uskoa, että sen käsittelemä liiketoimi merkitsisi varojen tai taloudellisten resurssien suoraa tai välillistä asettamista nimetyn henkilön saataville, sen on pidättäydyttävä liiketoimen käsittelystä, jäädytettävä varat ja ilmoitettava asiasta välittömästi kansalliselle toimivaltaiselle viranomaiselle ja komissiolle, jotta asetuksen 2 artiklan 2 kohtaa ja 8 artikla¹² ei rikottaisi.

Lisäksi on muistettava, että asetuksen 9 artiklassa kielletään kaikilta EU:n toimijoilta, pankit mukaan lukien, ”*tietoinen ja tarkoituksellinen osallistuminen toimiin, joiden tavoitteena tai seurauksena on 2 artiklassa tarkoitettun kiellon kiertäminen*”.

Edellä esitetyt seikat eivät rajoita asetuksen 10 artiklan 2 kohdan soveltamista, jossa säädetään, että EU:n toimijoiden toimista ”*ei seuraa asianomaisille minkäänlaista vastuuvollisuutta, jos he tai ne eivät tienneet eikä heillä tai niillä ollut perusteltua syytä epäillä, että heidän toimintansa tai niiden toiminta rikkoisi tässä asetuksessa säädettyjä toimenpiteitä*”, mukaan lukien asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa säädetty toimet.

Kysymys 2.3

Asetuksen 2 artiklan 2 kohdassa ja 9 artiklassa ei millään tavoin viitata varojen saajan sijaintipaikkaan. Sen vuoksi EU:n toimijat, pankit mukaan luettuina, eivät saa suorittaa maksuja millekään yhteisölle riippumatta sen sijaintipaikasta, jos tämä merkitsisi varojen tai

¹² Neuvoston asetuksen (EU) N:o 269/2014 8 artiklassa säädetään, että ”(...) *luonnollisten henkilöiden, oikeushenkilöiden, yhteisöjen ja elinten on a) toimitettava välittömästi kaikki tämän asetuksen noudattamista edistävät tiedot (...) asuin- tai sijaintijäsenvaltionsa toimivaltaiselle viranomaiselle sekä komissiolle joko suoraan tai asianomaisen jäsenvaltion välityksellä*”.

taloudellisten resurssien suoraa tai välillistä asettamista nimetyn henkilön saataville tai hyödynnettäväksi.

Tämä ei rajoita asetuksen 10 artiklan 2 kohdan soveltamista.

PÄÄTELMÄT

Edellä esitetyn perusteella komissio toteaa seuraavaa:

- (1) Kansallisen toimivaltaisen viranomaisen toimivaltaan kuuluu määrittää, onko nimetyllä henkilöllä määräysvalta yhteisössä A tai yhteisössä B, ottaen huomioon kaikki viranomaisen käytettävissä olevat tosiseikat ja tapauksen erityisolosuhteet.

Jos nimetyllä henkilöllä on osoitettu olevan määräysvalta yhteisössä A:

- (2) Maksujen suorittaminen yhteisön A määräysvallassa olevalle EU-tytäryhtiölle merkitsee niiden asettamista kyseisen yhteisön käyttöön; ja siltä osin kuin yhteisö A on nimetyn henkilön määräysvallassa, maksujen suorittamisen voidaan katsoa välillisesti asettavan varat nimetyn henkilön saataville tai hyödynnettäväksi.

Jos nimetyllä henkilöllä on osoitettu olevan määräysvalta yhteisössä B:

- (3) Maksujen suorittaminen kolmansien maiden välittäjille yhteisöltä B peräisin olevien tuotteiden osalta voidaan katsoa varojen tai taloudellisten resurssien välilliseksi asettamiseksi nimetyn henkilön saataville.

Molemmissa tapauksissa:

- (4) EU:ssa toimivien pankkien on sovellettava asianmukaisia due diligence -menettelyjä sen välttämiseksi, että yhteisölle A tai yhteisölle B suoritettu maksu voisi johtaa varojen tai taloudellisten resurssien välilliseen asettamiseen nimetyn henkilön saataville tai hyödynnettäväksi.
- (5) EU:n toimijat, pankit mukaan luettuina, eivät saa suorittaa maksuja millekään yhteisölle riippumatta sen sijaintipaikasta, jos tämä merkitsisi varojen tai taloudellisten resurssien suoraa tai välillistä asettamista nimetyn henkilön saataville tai hyödynnettäväksi.

Tehty Brysselissä 8.6.2021

Komission puolesta
Mairead McGUINNESS
Komission jäsen

